

[Hauch.]

faar at vide, hvordan Forholdet er, han skal ogsaa have Vejledning til at gennemføre de Foranstaltninger, der kræves for at naa Maalet. Jeg kunde derfor meget ønske, at man paa dette som paa andre Omraader indenfor Landbruget kom ind paa Konsulentvejen — om man saa vil kalde disse Konsulenter Hygiejnekonsulenter, eller hvad man vil kalde dem, skal jeg ikke fordybe mig i.

Endelig vilde jeg lægge megen Vægt paa, om man kunde naa dertil, som den ærede sidste Taler ogsaa var inde paa, at Landmændene fik foretaget een Tuberkulinprøve gratis. Vi har to Former for Tuberkulose, den aabne og smittefarlige og den mere skjulte eller lukkede. Af Hensyn til Smittefare er det af langt den største Betydning, om man kunde faa udryddet den aabne Tuberkulose, Lungetuberkulose, Børtuberkulose, hvad det nu maatte være, for ikke at tale om Yvertuberkulose. Jeg mener, at man vilde have Vilkaar for hurtigst og sikrest at naa dette ved Hjælp af de Konsulenter, som Landbrugets egne Sammenslutninger ansætter, selv er med til at lønne og selv giver Instruks for, og hvis Arbejde man udnytter paa bedst mulige Maade; jeg har den Tro og det Haab, at det ved Hjælp af disse vil være muligt i Løbet af forholdsvis kort Tid om ikke fuldstændigt at udrydde, saa dog i hvert Fald i meget væsentlig Grad at bekæmpe den farligste Form for Tuberkulose, den smittefarlige.

Hvis man kommer ind paa de Veje, jeg her har peget paa, kræves der selvfølgelig meget væsentlige Ændringer i det foreliggende Lovforslag. Lovforslaget kommer i Virkeligheden til at bygge paa et helt andet Grundlag, end det i Øjeblikket hviler paa, og det mener jeg maatte siges at være heldigt. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Landbrugsminister at tage disse Tanker op til nærmere Prøvelse under den Udvalgsbehandling, som nu kommer. Jeg hørte baade med Interesse og med Glæde de Udtalelser, der blev fremsat af den ærede Ordfører for det radikale Parti (Gunnar Fog-Petersen), fordi jeg synes, at de paa mange Punkter netop tenderede i Retning af de Tanker, jeg her har gjort mig til Talsmand for: at denne Sag i alt væsentligt er en Sag, som Landbruget selv bør løse i Samarbejde med Veterinærmyndighederne og med Støtte af Staten. Jeg for mit Vedkommende vilde med Glæde se en Udvikling, som førte til, at vi fik ordnet

Bekæmpelsen af Tuberkulosen efter de Linier, jeg her i al Korthed har skitseret.

Blang: Af Bilaget til Lovforslaget fremgaar det, at man med Hensyn til Kvægtuberkulosens Bekæmpelse ad Frivillighedens Vej er naaet et godt Stykke frem; men man er ikke i Stand til at naa til Vejs Ende ad de Baner, man hidtil har fulgt. Hverken paa Bornholm eller andetsteds er det muligt at faa rent Land udelukkende ad de Veje, der hidtil er betraadt; i en hvilken som helst Mejerikreds vil der altid være et lille Antal, som man ikke kan faa med. Ordføreren for det radikale Venstre, det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen), dvælede lidt herved og sagde, at der altid vilde være en lille Kreds af Mænd, som vilde yde en urimelig og formaalsløs Modstand mod i øvrigt nyttige Formaal. Jeg kan ikke lade denne Betragtning staa uimodsiget. Der vil altid være en lille Kreds, som yder Modstand, men det er ikke sikkert, at denne Modstand er urimelig. De Besætninger, som er mest udsat for at reagere, er nemlig dem, som tilhører Ejere, der sidder økonomisk daarligt i det, ganske simpelt af den Grund, at disse Ejere mange Gange maa reducere deres Besætninger for at kunne svare Renter og Skatter; naar saa Besætningerne paa den Maade bliver for smaa, maa de købe ind igen, og saa maa de se mere paa Prisen end paa Kvaliteten af de Dyr, de køber. At saadanne Besætninger vil være udsat for at blive inficeret, er ganske indlysende; derfor rammes disse Mennesker haardest ved Tuberkulinprøverne, og det er dem, der daarligst kan taale det. Derfor kommer Modstanden fra den Side, den er der, men jeg synes ikke, man har Lov til at sige, at den er urimelig, tværtimod, jeg forstaar den udmærket godt. Men her er det, man bliver nødsaget til fra det offentlige Side paa en eller anden Maade at komme disse enkelte Besætningers Ejere til Hjælp, og jeg kunde tænke mig, at Bestemmelsen i Lovforslagets § 6, Stykke 4, netop skulde tjene hertil. Derfor vilde jeg egentlig være ked af, om denne Bestemmelse skulde udgaa under Lovforslagets Behandling i Rigsdagen,

Ogsaa Bestemmelsen i Lovforslagets § 6, Stykke 3, er nødvendig. Som det i Øjeblikket er, vil jo de Ejere, som kun har et lille Antal Dyr, der reagerer, maaske kun et enkelt, naturligvis øjeblikkelig sælge dette Dyr for at blive fri for at træffe Isoleringsforanstaltninger. Men Dyret gaar